

Sygn. akt IX U 546/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 lutego 2018 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. L. prawo do emerytury począwszy od dnia(...)
2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IXU 546/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 9.2.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. L. (L.) prawa do emerytury na podstawie art. 114 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na brak nowych dowodów w sprawie.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia, gdyż przez cały okres zatrudnienia w Hucie (...) pracował w warunkach szczególnych przy przetwórstwie tworzyw sztucznych, co mogą potwierdzić świadkowie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy nie uznał do pracy w warunkach szczególnych okresu pracy ubezpieczonego w Hucie (...) od 14.4.1978r. do 24.03.1981r. z powodu rozbieżności w zakresie właściwego stanowiska pracy ubezpieczonego (monter urządzeń chłodniczych czy obsługa taśmy montażowej), braku podania w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych właściwego zarządzenia resortowego.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się (...)

Decyzją z 30.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony do dnia 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15 -letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. staż pracy w łącznym wymiarze 25 lat, 3 miesiące i 9 dni lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 14 lat i 18 dni pracy w warunkach szczególnych, po wyłączeniu okresów zasiłkowych :

- od 1.7.1976-31.3.1978 w Elektrowni (...)

- od 8.11.1982-30.4.1985 i od 1.1.1989-31.12.1998 w (...) S.A.

ZUS nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 14.04.1978 do 24.03.1981r. w Hucie (...) w R. , ze względu na rozbieżności pomiędzy zapisami w świadectwie pracy z dn. 25.03.1981r. gdzie wykazano stanowisko „monter urządzeń chłodniczych „ a świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dn. 2.10.2000r., gdzie podano, że ubezpieczony pracował na stanowisku „obsługa taśmy montażowej” wykaz A dział IV poz. 17 pkt. 6 zarz. nr 3 (...) z dn.30.03.1985, gdzie widnieje stanowisko :”konfeksjoner wyrobów i tworzyw sztucznych”

Prawomocnym wyrokiem z 3.2.2014r. o sygn. akt: IX U 1974/13 odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji zostało oddalone.

W dniu(...). ubezpieczony złożył nowy wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 9.2.2018r.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego, wyrok w sprawie IX U 1974/13)

Ubezpieczony skończył (...) Szkołę Zawodową przy Elektrowni (...), gdzie uzyskał zawód mechanika maszyn i urządzeń energetycznych.

Od początku pracy w Hucie (...), tj. od 14.04.1978 ubezpieczony pracował jako monter urządzeń chłodniczych w dziale lodówek gotowych PR-5.

Do tego działu przychodziły już blaszane obudowy lodówek, polakierowane, a ubezpieczony wykonywał wszystkie czynności związane z wypełnieniem wnętrza lodówek i montażem. Ubezpieczony stale pracował przy przetwórstwie tworzyw sztucznych, którymi wypełniano lodówki. Najpierw odbywało się wypełnianie pianką poliuretanową wnętrza w segmerze, zarówno szaf jak i drzwi lodówek.

Praca jw. wykonywana była w akordzie, w pełnym wymiarze czasu pracy, według grafika, raz przy wypełnianiu szaf piankami, innym razem na formach. Po wypełnieniu pianką poliuretanową wnętrza z tworzyw sztucznych wkładano do środka lodówek a następnie gumowe uszczelki i magnesy.

Ubezpieczony również pracował przy usuwaniu chlorkiem wycieków.

Praca ubezpieczonego była pracą przy wyrobach z tworzyw sztucznych, a stanowisko, zgodnie z umową, to monter lodówek lub monter urządzeń chłodniczych.

Ubezpieczony otrzymywał z tytułu pracy w warunkach szczególnych mleko. Naprzeciwko taśmy montażowej w dziale lodówek była mieszalnia chemikaliów potrzebnych do segmera, cały czas pracowano w oparach chemicznych, jak izocjonany, rokpiany, chlorek. S. musiał być płukany, żeby nie zatykały się przewody. Za każdym razem po wypełnieniu szafy, czy drzwi pianką należało wypłukiwać to chlorkiem. W zatrudnieniu ubezpieczony pozostawał do 24.3.1981r.

Od 25.03.1981 do 30.10.1982 ubezpieczony odbywał zastępczą służbę wojskową.

W ramach zastępczej służby wojskowej ubezpieczony pracował w Urzędzie Telekomunikacyjnym w R..

Świadkowie słuchani w nin. sprawie U. H. (współpracownica ubezpieczonego pracująca na stanowisku konfektora wyrobów z tworzyw sztucznych, transportowy za i wyładunek w dziale lodówek) i D. K. (współpracownik ubezpieczonego, monter lodówek, ostatnio operator urządzeń do formowania pianki poliuretanowej) potwierdzili wykonywanie przez ubezpieczonego w spornym okresie wskazanych prac w warunkach szczególnych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Za okres tej pracy Huta (...) wydała ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dn. 2.10.2000r.

(dowód: dokumentacja złożona przez odwołującego, k. 24 - 41 a.s., oryginał książeczki wojskowej o nr (...) z dnia 4.04.1978r. z której wynika, iż okres czynnej służby wojskowej, jako służbę zastępczą, ubezpieczony odbywał od 23.03.1981 do 30.10.1982 k. 9 książeczki wojskowej, w aktach sądowych kserokopia zgodna z oryginałem na k. 26, adnotacja na k. 38, z której wynika, iż skorygowano datę rozpoczęcia służby wojskowej na dzień 25.03.1981, jest to k. 38 książeczki wojskowej, legitymacja ubezpieczeniowa w kserokopii, świadectwo pracy z Huty (...) za okres od 14.04.1978 do 24.03.1981 w charakterze montera urządzeń chłodniczych, wezwanie imienne do odbycia służby, umowa o pracę, świadectwo pracy z (...) Telekomunikacyjnego za okres od 25.03.1981 do 30.10.1982, umowa o pracę z Elektrownią (...) z dnia 8.11.1982, pismo z prośbą o przekazanie z dniem 1.11.1982 odwołującego, świadectwo ukończenia tytułu kwalifikacyjnego robotnika wykwalifikowanego montera urządzeń chłodniczych z dnia 27.01.1981r., akta tut. Sądu o sygn. IX U 1974/13, w szczególności zeznania złożone w tej sprawie świadka W. K. i M. M. - zeznania są na dyskietce k. 29 akt, wyrok z dnia 3.02.2014r., akta ZUS dotyczące podstaw wydania zaskarżonej decyzji, świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych w (...) Elektrownia (...) od 1.09.1973 do 31.03.1978, świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z Huty (...) za okres od 14.04.1978 do 24.03.1981r., akta osobowe Huty (...) w R., zeznania świadków U. H. k.43 i D. K..53-54, zeznania ubezpieczonego)

Przy ocenie materiałów sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się na danych wynikających z dokumentacji akt organu rentowego, dokumentacji akt osobowych oraz na zeznaniach powołanych w sprawie świadków.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i przekonywujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 w związku z art.32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1383) i w związku z § 4 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.) emerytura przysługuje ubezpieczonemu – mężczyźnie, urodzonemu po dniu 31.12.1948r., po osiągnięciu wieku emerytalnego 60 lat, jeżeli na dzień 01.01.1999r. spełnił następujące warunki:

- 1.udokumentował 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- 2.nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo jeżeli jest członkiem tego funduszu – złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Niesporne jest między stronami, że ubezpieczony (...) ukończył wiek 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Z ugruntowanym stanowiskiem judykatury „w spornych przypadkach - uwzględnienie okresów wykonywania pracy szkodliwej lub uciążliwej wymaganej do przyznania prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym - następuje po ustaleniu rzeczywistego zakresu obowiązków oraz wykonywania bezpośrednio i stale szkodliwego zatrudnienia, przy czym ocena prawna tych ustaleń powinna być racjonalna, bez stosowania "aptekarskiej" miary lub "stopera w rękę"” (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 stycznia 2014r. III AUa 491/13 LEX nr 1425451).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uznanie, iż ubezpieczony w Hucie (...) od 14.4.1978r. do 24.3.1981r. stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A, dziale IV, poz.17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. „w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”, tj. przy produkcji i przetwórstwie tworzyw sztucznych oraz produkcji surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji. Wskazane prace przy przetwórstwie tworzyw sztucznych ubezpieczony wykonywał w dziale lodówek.

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania słuchanych w sprawie świadków U. H. i D. K., zeznania ubezpieczonego, jak również zeznania świadków złożonych w sprawie IX U 1974/13 W. K. i M. M., którzy potwierdzili pracę ubezpieczonego przy przetwórstwie tworzyw sztucznych we wskazanym okresie i wymiar czasu tej pracy oraz świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dn.2.10.2000r.

Sąd uznał zeznania wskazywanych świadków oraz zeznania ubezpieczonego za wiarygodne, gdyż są one logiczne, zasadniczo spójne w swej treści, wzajemnie się potwierdzają i znajdują potwierdzenie w powołanej szerokiej dokumentacji.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi o sygn. akt: III AUa 594/16 przepisy resortowe, o których traktuje § 1 ust. 2 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie stanowią źródła prawa w rozumieniu art. 87 Konstytucji RP, a określenie stanowisk w tych aktach ma znaczenie techniczne i nie jest rezultatem tworzenia, tylko stosowania prawa. Zarządzeniom resortowym przypisuje się charakter informacyjny, techniczno - porządkujący, uściślający. Mogą one więc być pomocne przy dokonywaniu wykładni oraz kwalifikacji stanowisk pracy określonych w załączniku do rozporządzenia. Oznacza to, że wykonywanie pracy na stanowisku określonym w zarządzeniu resortowym, której nie wymieniono w wykazie A załącznika do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r., nie uprawnia do uzyskania emerytury na podstawie art. 184 w związku z art. 32 u.e.r.f.u.s. Jednakże w przypadku, gdy rozporządzenie określa

stanowisko pracy w sposób ogólny, a zarządzenie resortowe uściśla charakter pracy, obsługiwane urządzenie lub stanowisko pracy, to wówczas nie dochodzi do przekroczenia granic regulacji wskutek ustalenia, że ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych wskazaną w rozporządzeniu, a stypizowaną w przepisach resortowych. Odmiennie ocenia się wykroczenie w wykazach resortowych poza materię rozporządzenia Rady Ministrów i ustanawianie zupełnie nowych stanowisk pracy. Podsumowując, zarządzenia resortowe nie stanowią źródła prawa, a więc nie można z nich wywodzić uprawnień emerytalnych, ale na etapie stosowania prawa dopuszcza się posiłkowanie ich treścią dla wykładni i właściwej kwalifikacji stanowisk pracy określonych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Przepisy resortowe, o których traktuje § 1 ust. 2 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), nie stanowią źródła prawa w rozumieniu art. 87 Konstytucji

RP, a określenie stanowisk w tych aktach ma znaczenie techniczne i nie jest rezultatem tworzenia, tylko stosowania prawa. Zarządzeniom resortowym przypisuje się charakter informacyjny, techniczno-porządkujący, uściślający. Mogą one więc być pomocne przy dokonywaniu wykładni oraz kwalifikacji stanowisk pracy określonych w załączniku do rozporządzenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie o sygn. III AUa 298/17).

W świetle powyższego orzecznictwa powoływanie się przez organ rentowy na rozbieżności w zakresie zajmowanych stanowisk pracy w odniesieniu do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30.03.1985 jest bezprzedmiotowe.

Tym samym ubezpieczony, po zaliczeniu spornego okresu od 14.04.1978 do 24.03.1981r., do okresów pracy zaliczonych przez ZUS (od 1.7.1976-31.3.1978, 8.11.1982-30.4.1985, 1.1.1989-31.12.1998, prawidłowo z uwzględnieniem zasiłków chorobowych jest to wymiar 14 lat, 3 miesiące i 22 dni) posiada wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc w pkt. 1 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od (...), tj. od ukończenia wieku emerytalnego.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015, poz. 1800) zasądził od organu rentowego kwotę 180,00zł na rzecz ubezpieczonej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia